

۲۲۱۳۱۸۸
۱۴۰۲/۱۵/۱۹

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ

بُوهنگ دماوند

براساس زندگی و خاطرات سه هنگ بازنشسته
دکتر ناصر تابس

آذر ایرانی

عنوان و نام پدیدآور	سرشناسه
به رنگ دماوند بر اساس زندگی و خاطرات سرهنگ بازنشسته دکتر ناصر تلش / نویسنده آذر ابراهیمی؛	- ۱۳۷۱
ویراستار مرتضی مشاکی و پرستاران	مشخصات نشر
تهران: انتشارات سازمان عقیدتی سیاسی آجا، ۱۴۰۰.	مشخصات ظاهري
شابک ۹۷۸-۶۲۲-۷۶۵۱-۰۳۴	شابک
فیبا	وضعيت فهرست‌نوسي
بر اساس زندگی و خاطرات سرهنگ بازنشسته دکتر ناصر تلش.	عنوان دیگر
- ۱۳۳۳	موضوع
تالش، ناصر.	موضوع
چنگ ایران و عراق، ۱۳۶۷-۱۳۵۹ — پیشکان — خاطرات	موضوع
Iran-Iraq War, 1980-1988 -- Physicians -- Diaries:	موضوع
پیشکان ابراهیمی — قرن ۱۴ — خاطرات	موضوع
Iranian Physicians -- 20th century -- Diaries:	موضوع
شاکی، مرتضی، ۱۳۵۵، -، ویراستار	شناسه افزوده
انتشارات سازمان عقیدتی سیاسی آجا	شناسه افزوده
DSR ۱۶۲۹:	رد پندی کنگره
۹۵۵۱/۸۴۳۹۲:	رد پندی دیوبی
۷۶۶۷۵۶:	شماره کتابشناسی ملی
فیبا	اطلاعات رکورد کتابشناسی

به رنگ دماوند

بر اساس زندگی و خاطرات سرهنگ بازنشسته دکتر ناصر تلش

- نویسنده: آذر ایرانی
- ویراستار: مرتضی مشاکی
- صفحه‌آرایی و طراحی جلد: بهنام امامی
- ناظر چاپ: محمداناصر بیاتی
- نوبت چاپ: دوم
- سال چاپ: ۱۴۰۲
- شمارگان: ۵۰۰ نسخه
- قیمت: ۱۰۰,۰۰۰ تومان
- شابک: ۹۷۸-۶۲۲-۷۶۵۱-۰۳۴
- ناشر: انتشارات سازمان عقیدتی سیاسی آجا
- لیتوگرافی، چاپ و صحافی: چاپخانه ارتش جمهوری اسلامی ایران
- «ین کتاب با کاغذ حمایتی منتشر شده است.»

نشری: تهران، صندوق پستی ۳۳۷۶، سازمان عقیدتی سیاسی ارتش جمهوری اسلامی ایران

تعاونی فرهنگی و تبلیغات (مدیریت انتشارات) ویگام ir

تلفن: ۰۳۸۱۹۵۹۳۸۱ و ۰۳۸۱۹۵۹۳۸۱ نشانی الکترونیکی: ajapub@yahoo.com

مرکز توزیع محصولات فرهنگی ارتش: ۲۲۹۳۹۱۲۴

فهرست مطالب

صفحه	عنوان
۵	مقدمه
۹	فصل اول
۱۱	کانادا، ونکوور، سال ۲۰۰۵
۱۷	اصفهان، بهار ۱۳۲۹
۲۵	دانشکده افسری ارتش، تهران ۱۳۴۲
۴۱	فصل دوم
۴۳	ونکوور، سال ۲۰۰۵
۴۵	اهواز، دانشکده پزشکی دانشگاه جندی شاپور، سال ۱۳۴۷
۵۱	عشق، آغاز آدمی زادیست...، اصفهان، سال ۱۳۵۲
۵۷	بندر جاسک، تابستان ۱۳۵۴
۶۳	تولد ریتا، انقلاب اسلامی، قبولی در آزمون تخصص

۶۹	آغاز جنگ تحمیلی، شهریور ۱۳۵۹
۸۱	فصل سوم
۸۳	بیمارستان پایگاه چهارم شکاری دزفول
۹۲	نامه‌های خاک خورده، ونکوور، سال ۲۰۰۵
۹۴	روزهای فراموش نشدنی دزفول
۱۰۰	اشتباه پزشکی جراح هندی
۱۰۳	شش ساعت در اتاق عمل
۱۱۵	فصل چهارم
۱۱۷	انفجار در اتاق عمل
۱۴۰	نجات خلبان عراقی، بیمارستان صحرایی شهید کلاتری
۱۴۹	فصل پنجم
۱۵۱	پایان شب سیه سپید است
۱۵۹	آلوم عکس، یادگاری روزهای وطن
۱۶۰	رفتن به کانادا و آشنایی با پزشک چیتی
۱۷۲	تهران - اهواز، سال ۱۳۸۵
۱۷۶	خانه پدری، اصفهان
۱۷۹	به روایت تصویر

▪ مقدمه ▪

سر اپا اگر زرد و پژمرده‌ایم
ولی دل به پاییز نسبرده‌ایم
چو گلدان خالی لب پچوره
پر از خاطرات ترک خورده‌ایم

وقتی برگ‌های زرین کتاب تاریخ ایران سرزمین را ورق می‌زنیم، به
روزها و سال‌هایی می‌رسیم که نام مردان و زنان بزرگی، همچون نگین
یاقوتی، بر انگشتتری این مرز و بوم می‌درخشید؛ مردان و زنانی که به سبب
ایستادگی و مقاومت در روزهای سخت و طاقت‌فرسای هشت سال دفاع
قدس، به درستی نام و آوازه بلندی پیدا کردند؛ کسانی که در روزهای تلخ
و آکنده از اندوه ایران، همچون آفتابی گرمابخش روزهای زمستانی شدند و
از پشت ابرهای نامیدی طلوع کردند و با مجاهدت در سنگر بیمارستان‌های
دزفول، مرهمنی شدند بر تن رنجور مردمی که جنگ، این واژه سراسر نحس
و بدشگون، زندگی را برایشان به تلی از آوار تبدیل کرده بود.

ارتش جمهوری اسلامی ایران در تمام روزهای غبارآلود جنگ،
کارنامه‌ای زرین و درخشانی از خود به جا گذاشت؛ کارنامه‌ای که می‌توان

تا همیشه تاریخ به آن افتخار کرد و بالید، چراکه کارکنان و سربازان رشید و دلاورش در تمامی آزمون‌های سخت، سریلند و پیروز بیرون آمدند و نامشان همواره مایه فخر و مبارفات این آب و خاک است؛ چه آن دلاور مردان غیور و جانبرکفی که در لباس مقدس ارتش جمهوری اسلامی ایران خطشکن عملیات‌های مهم و راهبردی شدند و چه آن دسته از پزشکان و پرستارانی که در لباس سپید، در سنگر بیمارستان‌های صحرایی و مناطق جنگی، حمامه‌های بی‌بدیل و تکرار نشدنی را در این هشت سال به عرصه نمایش درآوردند.

در همان روزهای آغازین تجاوز دشمن به این آب و خاک، بسیاری از پزشکان و پرستاران داوطلبانه در قامت لباس سپید پزشکی و پرستاری در بیمارستان‌های صحرایی و مناطق مرزی حاضر شدند و دلاورانه پای لحظات تلح آن روزها ایستادند و مردمی شدند بر زخم‌ها و دشنه‌هایی که بر پیکر مدافعان و مردم این مرز و بوم قبورده آمده بود. در این هشت سال نبرد فراموش نشدنی، ارتش جمهوری اسلامی ایران با تمام توان در این کارزار حاضر شد و علاوه بر حضور فرماندهان و سربازان دلاور و غیور، از وجود پزشکان و پرستاران زیادی بهره‌مند بود که توائیستند از پس آزمون‌های مهم و خطرناک جراحی روسپید بیرون بیایند و در همان اتاق‌های عمل در سایه شوم انفجارهای پی در پی، حمامه‌هایی را خلق کنند که حیرت همگان را برانگیزد و عده‌ای را انگشت به دهان بگذارد.

کتاب «به رنگ دماوند» که برگرفته از مقاومت و ایستادگی پزشکان و پرستاران ایران عزیzman در هشت سال دفاع مقدس است، تنها به گوشه‌ای از خاطرات روزهای سخت زندگی سرهنگ دکتر ناصر تابش می‌بردازد؛

افسر باسواند و تحصیلکرده نیروی هوایی ارتش که به سبب علاوه‌اش، به حرف پزشکی روی می‌آورد و روزهای جوانی را در جایگاه یک پزشک جراح عمومی در کربلای ایران و میان مردم حماسه‌ساز دزفول می‌گذراند و خالق جراحی‌های بی‌بدیلی در بیمارستان‌های مناطق عملیاتی می‌شود. این اثر، روایت دانش و توانمندی پزشکی است که در سخت‌ترین روزها، پای خستگی و دلشکستگی مردم این سرزمین ماند و به همراه همکاران و دستیارانش مصدق زیبای این بیت شدند...

به ایستادگی معیار تازه بخشیدید

شما نه به مثل دماوند، او به مثل شماست

به راستی قامت پزشکان و پرستارانی که در روزهای سخت وطن ایستادند و حماسه‌سازان این کشور پنهان شدند، در تمثیل به عظمت و شکوه قله همیشه سرفراز دماوند می‌مانند که نماد ملی و اقتدار ایران است. این کتاب با همراهی و همدلی سرهنگ دکتر ناصر تابش گردآوری شد تا سندی باشد بر روزهای سخت و تلخی که ایشان و همکاران دلسوزشان در بیمارستان پایگاه چهارم شکاری دزفول پشت‌سر گذاشتند؛ همچنین باید تشکر و قدردانی کرد از اداره فرهنگی و انتشارات سازمان عقیدتی سیاسی ارتش که با اعتماد به نویسنده‌گان جوان، فرصت ثبت و ضبط این خاطرات ارزشمند را فراهم می‌آورد و از حضور و همدلی جانب آقای بهمن بلنده (پزشکیار)، خانم سوسن حسینی نیا (پرستار) که با در اختیار قرار دادن خاطراتی از حضور پررنگ پزشکان و پرستاران در دزفول، بر غنای کتاب افزودند.

این کتاب تقدیم می‌شود به سرهنگ دکتر ناصر تابش و خانواده بزرگوار و صبور ایشان و تمامی پزشکان و پرستارانی که در هشت سال دفاع مقدس،

حماسه‌های ماندگاری را در لباس سپید طبابت در سنگر بیمارستان پایگاه
چهارم شکاری دزفول و همه بیمارستان‌های صحرایی و عملیاتی خلق کردند.
هر چند این کتاب و دهها اثر فرهنگی دیگر، هرگز نمی‌تواند وسعت فدایکاری
و از جان گذشتگی پزشکان و پرستاران را آن‌طور که باید و شایسته آنان است
بیان کند، ولی تلاشی است هر چند کوچک برای ادامه این مسیر و بزرگداشت
مقام بالای این عزیزان...

همین زخم‌هایی که نشمرده‌ایم	گواهی بخواهید اینک گواه
از این دست عمری به سر برده‌ایم	دلی سربلند و سری سربه‌زیر

آذر ایرانی، تهران، بهار ۱۴۰۰